

Τα έβγαλε στη φόρα (Του τα έβγαλε στη φόρα)

Στη βυζαντινή εποχή, υπήρχε ένα είδος κηρύκων, που έκαναν μια πολύ περίεργη δουλειά...

Όταν κατηγορούσαν κάποιον για κλοπή, για λεηλασία ή και για φόνο ακόμα, χωρίς όμως αυτός που τον κατηγορούσε να έχει χειροπιαστά στοιχεία, ο κήρυκας αναλάμβανε να τον κατηγορήσει δημόσια, παίρνοντας πάνω του όλη την ευθύνη. Έβγαινε, λοιπόν σε μια κεντρική πλατεία, ανέβαινε σε ένα πεζούλι κι όταν το πλήθος συγκεντρωνόταν, για να ακούσει άρχιζε με δυνατή φωνή το κατηγορητήριο. Επί παραδείγματι, έλεγε:

«Αδελφοί του Χριστού! Ο τάδε έκανε αυτή την κακή πράξη και πρέπει να τιμωρηθεί από τον Θεό και τους νόμους. Δεν υπάρχουν στοιχεία ικανά εναντίον του, για να τον παραδώσουμε στο δικαστήριο. Γι' αυτό, όσοι γνωρίζουν κάτι σχετικό με την υπόθεση, να 'ρθουν να μας το πουν. Αυτοί που γνωρίζουν κάτι και δεν τολμούν να παρουσιαστούν μπροστά μας, να τον καταγγείλουν, θα είναι καταραμένοι στη ζωή και στο θάνατο. Το κορμί τους θα βγάλει τις πληγές του Φαραώ και τα παιδιά τους, όπως και τα παιδιά των παιδιών τους, θα διψούν και δε θα βρίσκουν νερό...».

Οι κήρυκες αυτοί είχαν καταντήσει ο φόβος και ο τρόμος του λαού. Όπως, όμως ήταν επόμενο, ύστερα από τις φοβερές αυτές κατάρρες, εκείνος που ήξερε κάτι για τον ένοχο, έτρεχε να τον καταγγείλει στην αγορά (λατ.=forum και εξελληνισμένο=φόρα), για να γίνει ήσυχη η συνείδηση του. Δηλαδή, «του τα έβγαζε στη φόρα», όπως κατάντησε να λέγεται τότε.